

[N. Neergaard.]

brede Lag i disse Lande var en vaagnende Erkendelse af, at man gør Fortræd, Fortræd mod alle, ved at opretholde den alt for høje Beskatning. Jeg vil haabe, at den Dag ogsaa maa komme, da vort Socialdemokrati bliver lige saa seende som Socialdemokratiet i andre Lande.

Jeg skal med denne Motivering anmode mine Meningsfæller om at stemme imod Lovforslaget nu ved tredje Behandling.

Korsgaard: Spørgsmaalet om, hvorvidt den Formuenedsættelse, der fandt Sted i Henhold til Loven af 1927, er formuleret paa rette Maade, mener jeg for saa vidt hører hjemme under anden Behandling, hvor vi havde det af Venstrepartiet stillede Ændringsforslag til Behandling. Det, der her skal afgøres gennem Spørgsmaalet, om man vil stemme for eller imod det foreliggende Lovforslag, er efter min Mening kort og godt dette: Vil man paa det nuværende Tidspunkt forhøje den direkte Beskatning?

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti gentog i nogen Grad forskellige Ting, som Udvalgets egentlige Ordfører fremsatte her fra Talerstolen i Forgaars. Enkelte Eksempler fremdrog imidlertid det ærede Medlem Hr. Fisker paa, hvor mærkværdigt den gældende Lov kunde virke, og det saaledes, at selv Forrentning af op til 10 pCt. kunde give en Skattelettelse. Jeg vil dog indtil videre tillade mig at paastaa, at dette ikke kan være rigtigt, at der her maa foreligge Forhold, som ikke er undersøgt til Bunds. Hvis det ærede Medlem simpelt hen tager Formueskalaens Tal og dividerer dem med halvanden og saa vil undersøge, hvad dertil skal svares i Indkomst, saa vil han for Formuer paa 50 000 Kr. — og det var jo dem, hvorom han talte — ganske afgjort komme til det Resultat, at med en Forrentning paa 10 pCt. kan der slet ikke være Tale om Nedsættelse.

Som sagt, det, jeg mener, der i Virkeligheden er til Forhandling, er: Skal vi forhøje den direkte Beskatning eller ikke? Om den direkte Beskatning i Øjeblikket har den rette tekniske Udformning, det mener jeg ikke i og for sig er det, man forhandler om i dette Øjeblik. Jeg tror, man har Lov til at sige, at Tonen hos den egentlige Ordfører for Udvalget var afgjort elskværdigere end det ærede Medlem Hr. Fiskers. Han sagde saaledes, tror jeg, rent ud, at man jo dog fra Flertalspartierne Side havde ment at kunne faa nogle Penge ud af Lovforslaget, og deri maa dog formentlig ligge, at selv med et mindre, et ret væsentligt

mindre Udbytte end det, man venter sig af Lovforslaget, hvis det bliver vedtaget, vilde Flertalspartierne være villige til at tiltræde dette. Det er i denne Forbindelse ogsaa ganske interessant at iagttage, at Diskussionen jo i alt væsentligt udelukkende drejer sig om Formuebeskatningen og næsten ikke, for ikke at sige slet ikke, om Forandring af Selskabsbeskatningen. Jeg haaber heraf at turde slutte, at imod den Udformning af Selskabsbeskatningen, som gælder i Henhold til Loven af 1927, har man i Virkeligheden ikke noget væsentligt at indvende. Altsaa, det hele indskrænker sig for saa vidt til Spørgsmaalet om, hvorvidt vor Formuebeskatning, saaledes som den nu er, ikke allerede er tilstrækkelig høj, eller om man, som Flertalspartierne foreslaar det, skal forhøje den udover det, den er.

Jeg har allerede ved Sagens anden Behandling udtalt, at med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de Konservative vil være med til at forhøje den direkte Beskatning i Almindelighed og Formuebeskatningen i Særdeleshed, kunde man ikke være i Tvivl om, at Svaret herpaa vilde blive et afgjort: Nej, det vil vi ikke. Vi mener, ganske som udtalt af det ærede Medlem Hr. Neergaard, at Formueskatten i Særdeleshed — og det er jo den, det her drejer sig om — saaledes som den nu en Gang er, er ganske overordentlig høj. Jeg kan ganske tiltræde det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelser om den ogsaa efter min Mening hule Argumentation, man anvender fra Flertalspartierne Side, naar man peger paa, at denne eller hin i Kraft af en ændret Skattelov faar en vis Lettelse. Det er næsten, som om man, hvor stor en Uretfærdighed man paa et tidligere Tidspunkt end har begaaet mod en eller anden Skatteyder, dog vil betragte dette, at man gør noget af det godt igen, som en speciel Gave til vedkommende, medens jeg dog mener, man har Lov til at sige, at det, der sker, er, at man tager noget mindre fra ham, end man tog før, og det er dog en noget anden Ting end at give ham en Gave. Vi fra vor Side kan paa ingen Maade paa det nuværende Tidspunkt gaa med til en Forhøjelse af de direkte Skatter, og Begrundelsen derfor er jo, som saa mange Gange før sagt, dels den, at de direkte Skatter til Staten i sig selv er høje, men hertil kommer jo, hvad man aldrig bør glemme, naar man taler om den direkte Beskatning, at den Beskatning, der finder Sted til Staten, er kun den ene Del af denne Beskatning, idet der jo ogsaa til Kommunerne er en i mange Tilfælde endda meget høj direkte